

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน

อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान
เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान ว่าด้วยการควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ประกอบกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๙ (๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖) จึงเห็นสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान

เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान ว่าด้วยเรื่อง ควบคุมการแต่งผม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖) มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๙ (๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दानและนายอำเภอท่าสองยางจึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ให้ใช้บังคับในเขตตำบลแม่दानนับแต่วันที่ได้อัตราประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दानแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นที่รับจ้างแต่งผม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผมอยู่แล้วในวันใช้ข้อบัญญัติตำบลนี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้ข้อบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๔ ในการร้องขอใบอนุญาตตามความในข้อ ๔ ต้องยื่นเรื่องราวตามแบบที่กำหนดไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยแสดงให้เห็นชัดเจนว่าจะใช้สถานที่ประกอบการค้าประการใดบ้าง เมื่อเจ้าพนักงานพิจารณาเห็นสมควรก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ ๕ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผมตามอัตราท้ายข้อบังคับตำบลนี้

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผม ต้องมีเครื่องหมายสำหรับสถานที่ทำด้วยไม้ แก้ว กระเบื้องเคลือบ หรือวัตถุใดที่ถาวรลักษณะเป็นรูปทรงกระบอกกว้างหรือวัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๒ ซม. ยาว ๔๐ ซม. ระบายหรือเคลือบสีแดงสลักขาเป็นเกลียวตามแบบหรือตัวอย่างติดตั้งไว้ในที่ที่เห็นได้ชัดเจนหน้าสถานที่ที่รับจ้างแต่งผม

ข้อ ๗ สถานที่รับจ้างแต่งผมต้องมีเครื่องใช้ที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- (๑) เก้าอี้นั่งหรือนอนที่มั่นคงและสะอาดสำหรับผู้รับการแต่งผม นั่งหรือนอน
- (๒) ผ้าคลุมตัวสะอาด สำหรับคลุมตัวผู้รับการแต่งผม กันผมเประะเปื้อน
- (๓) ผ้าสะอาดสำหรับพันคอเพื่อป้องกันมิให้ผ้าคลุมตัวสัมผัสต้นคอของผู้รับการแต่งผม
- (๔) ผ้าขนหนูสะอาดสำหรับเช็ดหน้า เช็ดคอ และเช็ดศีรษะของผู้รับการแต่งผม
- (๕) กรรไกร มีดโกน หวี แปรง และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการแต่งผม
- (๖) สบู่สำหรับโกนหนวด สบู่หรือน้ำยาสระผม สำหรับฟอก และน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น โลโซล ๕ % หรือ เอทิลแอลกอฮอล์ ๗๐ %

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ดังระบุไว้ต่อไปนี้
ในสถานที่แต่งผม

- (๑) การประกอบกิจการใดๆ ที่มีเสียง กลิ่น คว้น และฝุ่นละออง
- (๒) การทำ ประกอบ ปรง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง
- (๓) การค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๔๘๔
- (๔) การเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ ที่อาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพเพื่อการค้า เว้นแต่จะจัดสถานที่แยกเป็นสัดส่วนชัดเจน และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผมอยู่ก่อนแล้ว วันใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใช้ข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้แต่งผม ให้ผู้ขอยื่นเรื่องราวด้วยตนเอง ตามแบบที่กำหนดไว้และแจ้งให้ชัดว่าจะรับจ้างแต่งผมประเภทใด พร้อมด้วยรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัวไม่สวมหมวก ขนาด ๑ ๑/๒ x ๒ นิ้ว สองรูป เพื่อติดไว้ในใบอนุญาตที่ออกให้ ซึ่งต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ได้รับอนุญาตให้แต่งผมหนึ่งรูป กับปิดไว้ในทะเบียนขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ด้านหนึ่งรูป และให้นำใบรับรองการตรวจร่างกายจากแพทย์รับรองว่าไม่เป็นโรคเรื้อน วัณโรค กามโรค โรคอุตุหะราด หรือโรคผิวหนังที่เกิดจาเชื้อรา หรือเชื้อจุลินทรีย์ หรือไวรัส อันเป็นที่น่ารังเกียจ หรือซึ่งปรากฏว่าเป็น ผู้วิกลจริตหรือลมบ้าหมู เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ขัดต่อข้อบังคับตำบลแล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมจะต้องได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และให้นำใบรับรองการตรวจโรคที่แพทย์ออกให้ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๒ เดือน ไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ในการขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวนี้ด้วย

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับจ้างแต่งผมรายเดียว และเฉพาะประเภทที่
ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นดังที่กำหนดไว้ใน ข้อ
๗(๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผม ต้องแต่งกายและรักษาความสะอาดดังต่อไปนี้

- (๑) ในขณะที่ทำการแต่งผม ต้องแต่งกายให้สะอาดและสภาพเรียบร้อย และต้อง
สวมเสื้อคลุมที่สะอาดหรือตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้กำหนดไว้ให้
- (๒) เมื่อจะทำการแต่งผมต้องล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาด แล้วเช็ดให้แห้งเสียก่อน
- (๓) ในขณะที่ทำการแต่งผม ต้องมีผ้าสะอาดปิดปากและจมูก

ข้อ ๑๔ ผู้รับอนุญาตรับจ้างแต่งผม ต้องใช้เครื่องใช้ในการแต่งผม ตามวิธีดังต่อไปนี้เพื่อให้
ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

- (๑) ผ้าพันคอและผ้าขนหนูดังระบุไว้ในข้อ ๗ (๓) และ(๔) ผืนหนึ่ง ๆ ให้ใช้กับผู้มา
รับบริการแต่งผมเพียงครั้งเดียว แล้วต้องนำไปซักฟอกให้สะอาดเสียก่อน จึง
นำมาใช้อีก
- (๒) ให้ทำความสะอาดกรรไกร มีดโกน แปรงทาหนวดและผม และหวี ด้วย
น้ำยาไลโซล ๕ % หรือ เอทิลแอลกอฮอล์ ๗๐% ทุกครั้งหลังจากได้ใช้แต่ง
ผมให้แก่ผู้มารับบริการแต่งผมคนหนึ่ง แล้วต้องเช็ดให้แห้งเก็บไว้ในที่สะอาดจึง
นำมาใช้ได้
- (๓) ต้องรักษาแปรงสำหรับปิดผมให้สะอาดอยู่เสมอ เมื่อใช้แปรงปิดผมให้แก่ผู้รับ
บริการแต่งผมคนหนึ่งแล้ว ต้องปิดเศษผมออก และทำความสะอาดทุกครั้งไป

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างแต่งผม ใช้เวชภัณฑ์ต่อไปนี้ในการรับจ้างแต่งผม

- (๑) เวชภัณฑ์ที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าได้ปรุงด้วยสารหนูหรือปรอท
- (๒) เวชภัณฑ์ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แจ้งให้ทราบว่า เป็นสิ่งที่ไม่สมควรใช้ใน
การแต่งผมเพราะอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้มารับบริการแต่งผม

ข้อ ๑๖ เมื่อปรากฏหรือมีเหตุควรเชื่อว่า ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมเป็นโรควิกลจริต
ลมบ้าหมู โรคเรื้อนชนิดผิวหนัง วัณโรคระยะติดต่ออันตราย โรคอุดตหะราด กามโรค ไข้ทรพิษ ไข้สุกใส ไข้หัด
หรือโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา หรือเชื้อจุลินทรีย์ หรือไวรัส อันเป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นพาหะของโรค
ดังกล่าว ห้ามรับจ้างแต่งผม และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจที่จะสั่งพักไว้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับจ้างแต่ง
ผมได้

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตรับจ้างแต่งผมแก่ผู้ที่มีอาการปรากฏหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่ออันน่าจะแพร่ไปเพราะการแต่งผมต่อไปนี้ คือโรคเรื้อนชนิดผิวหนัง วัณโรคระยะที่มีอาการไอมาก ชิฟิลิส และโรคอุทกษราในระยะมีแผลหรือมีดอกตามผิวหนัง ไข้ทรพิษ ไข้สุกใสหรือไข้หัด หรือโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา หรือเชื้อจุลินทรีย์หรือไวรัสที่ปรากฏบนใบหน้า หรือศีรษะ อันเป็นที่รังเกียจหรือเป็นพาหะของโรคดังกล่าว

ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตรับจ้างแต่งผมแก่ผู้ที่แต่งกายไม่เรียบร้อย

ข้อ ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผมคนใดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ หรือปล่อยให้ผู้รับจ้างแต่งผมในสถานที่ของตนทำผิดโดยฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีผู้รับใบอนุญาตคนใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว ๒ ครั้ง ถ้ากระทำความผิดอีกเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ในข้อหนึ่งข้อใดมีความผิดตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๒๐ บรรดาใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่รับจ้างแต่งผม หรือให้เป็นผู้รับจ้างแต่งผมที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ)
(นายสมชาย อางนรากิจ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान

เห็นชอบ

(นายสมชาย ไตรทิพย์ชาติสกุล)
นายอำเภอท่าสองยาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान
เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม(บาท)
๑	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ใน บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพ เวชกรรม ก. สถานที่เสริมสวยหรือแต่งผมชาย แก้อีละ ข. สถานที่เสริมสวยหรือแต่งผมหญิง แก้อีละ	๒๐๐ ๓๐๐